

วารสารธรรมเพื่อชีวิต
JOURNAL OF DHAMMA FOR LIFE
ISSN: 2822-048X
<https://soo8.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>

Original Research Article

The Development of Educational Personnel to Enhance Teaching Efficiency with Digital Technology in Schools Under the Office of Phitsanulok Primary Education Service Area 3

การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

Somlak Phrommeenetr^{1*}, Sanit Kayaphad², Chukeart Tengtraisorn³ & Rat Ketchan⁴

สมลักษณ์ พรหมมีเนตร^{1*}, สานิตย์ กายาผาด², ชูเกียรติ เต็งไตรสรณ์³ & รัตน์ เกตุจันทร์⁴

ARTICLE INFO

Name of Author &
Corresponding Author: *

1. Somlak Phrommeenetr*

สมลักษณ์ พรหมมีเนตร*

Faculty of Education Phitsanulok
University, Thailand.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Email: somlakkp@plu.ac.th

2. Sanit Kayaphad

सानิตย์ กายาผาด

Faculty of Education Phitsanulok
University, Thailand.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Email: sanitk@plu.ac.th

3. Chukeart Tengtraisorn

ชูเกียรติ เต็งไตรสรณ์

Faculty of Education Phitsanulok
University, Thailand.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Email: chukeartt@plu.ac.th

4. Rat Ketchan

รัตน์ เกตุจันทร์

Faculty of Education Phitsanulok
University, Thailand.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Email: ratk@plu.ac.th

คำสำคัญ:

การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา, การจัดการเรียนการสอน, เทคโนโลยีดิจิทัล, สพป.พิษณุโลก เขต 3

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study the level of operations for developing educational personnel to enhance the effectiveness of teaching and learning using digital technology, and 2) to compare the operations for developing educational personnel to enhance the effectiveness of teaching and learning using digital technology in schools under the Phitsanulok Primary Education Service Area Office 3 (PESAO 3). The sample group consisted of school administrators and teachers from schools under PESAO 3, calculated using Taro Yamane's formula, resulting in a total of 487 people. The sample was randomly selected using a convenience sampling method. Data was collected through a questionnaire to study the development of educational personnel for improving the effectiveness of teaching and learning using digital technology. The statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and hypothesis testing using t-test and F-test.

The results of the study found that the organization had a high level of personnel development in ICT, especially in terms of training and sending personnel to study visits. However, team and organizational development had the least progress. The comparison of ICT development in personnel showed that those aged 40 and above, with higher education, higher positions, and more work experience, had more development in ICT than younger individuals with lower education, lower positions, and less work experience. Meanwhile, gender did

ศูนย์พัฒนาการวิจัยและสารสนเทศ
Thai-Journal Citation Index Centre

<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>

Keywords:

Educational Personnel Development, Teaching and Learning, Digital Technology, Phitsanulok Primary Education Service Area Office 3

Article history:

Received: 03/01/2025

Revised: 15/04/2025

Accepted: 20/07/2025

Available online: 07/08/2025

How to Cite:

Phrommeetr, S. et al. (2025). The Development of Educational Personnel to Enhance Teaching Efficiency with Digital Technology in Schools Under the Office of Phitsanulok Primary Education Service Area 3. *Journal Dhamma for Life*, 31(3), 166-179.

not affect the level of ICT development in educational personnel. This research provides valuable insights that can be used to propose strategies for organizations to develop personnel in ICT effectively and appropriately. It can help build digital technology skills at all levels of personnel to enhance the efficiency of teaching and learning and the operations of the organization.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และ 2) เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 (สพป.พิษณุโลก เขต 3) กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร และครูโรงเรียนสังกัดสพป.พิษณุโลก เขต 3 คำนวณด้วยสูตรของทาโรยามาเน ได้จำนวนทั้งหมด 487 คน และสุ่มแบบสะดวก รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามเพื่อศึกษาการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยค่าที และค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาบุคลากรด้าน ICT เป็นสิ่งจำเป็นในยุคปัจจุบันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการจัดการเรียนการสอนขององค์กร ผลการวิจัยพบว่า องค์กรมีการพัฒนาด้าน ICT ในระดับสูง โดยเน้นการฝึกอบรมและการส่งบุคลากรไปศึกษาดูงาน ขณะที่การพัฒนาด้านการทำงานเป็นทีมและองค์กรยังต่ำกว่า บุคลากรที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์สูงกว่า มีการพัฒนา ICT มากกว่ากลุ่มอายุน้อย ขณะที่เพศไม่มีผลต่อการพัฒนา ICT ดังนั้น องค์กรควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะ ICT ในทุกระดับ โดยเฉพาะกลุ่มอายุน้อย พร้อมทั้งเน้นการพัฒนาทีมงานและองค์กรควบคู่กัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล

บทนำ

ในยุคปัจจุบัน การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) มีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติของสังคม รวมถึงระบบการศึกษา การนำ ICT มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นหนึ่งในแนวทางที่สำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล ตามที่ระบุไว้ใน

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย
Thai Journal Citation Index Centre

<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) การนำ ICT มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีประโยชน์อย่างมากต่อครูผู้สอน นักเรียน เนื้อหา บรรยากาศการเรียนรู้ และการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ด้านครูผู้สอน ICT ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยสื่อและนวัตกรรมดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิดีโอ และสื่ออินเทอร์เน็ตแอดทีฟ ซึ่งทำให้ครูสามารถวางแผนและถ่ายทอดเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของครูยังเสริมสร้างความมั่นใจและความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอน (แสงสุรีย์ ทองขาว และคณะ, 2566)

ในส่วนของนักเรียน ICT เปิดโอกาสให้เข้าถึงสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและทันสมัย ซึ่งช่วยกระตุ้นความสนใจและเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งส่งเสริมทักษะศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดวิเคราะห์และการทำงานร่วมกันผ่านสื่อดิจิทัล นอกจากนี้ เทคโนโลยียังช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เปิดกว้างและยืดหยุ่น ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา (สุกิจ อัครมหาเสนาวงศ์ และคณะ, 2565)

นอกจากนี้ ICT ยังส่งผลต่อการพัฒนาเนื้อหาและสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยและหลากหลายขึ้น เนื้อหาที่อัปเดตและสื่อที่มีลักษณะอินเทอร์เน็ตแอดทีฟช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน อีกทั้งยังส่งเสริมการบริหารงานบุคลากรทางการศึกษาให้มีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างต่อการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู ผู้บริหารควรสนับสนุนและส่งเสริมการอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อให้ครูและบุคลากรสามารถใช้งานเครื่องมือดิจิทัลได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ (แสงสุรีย์ ทองขาว และคณะ, 2566) อย่างไรก็ตาม ในบริบทของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 พบว่ามีปัญหาการขาดทักษะและความรู้ในการใช้เทคโนโลยีของบุคลากรทางการศึกษา ส่งผลให้การนำ ICT มาใช้ยังไม่เต็มประสิทธิภาพ อีกทั้งการขาดการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องทำให้ครูรู้สึกไม่มั่นใจในการปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีใหม่ๆ (สุกิจ อัครมหาเสนาวงศ์ และคณะ, 2565) ปัญหาดังกล่าวสะท้อนถึงความจำเป็นในการเร่งพัฒนาทักษะ ICT ของครูและบุคลากรอย่างเร่งด่วน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

การดำเนินงานวิจัยนี้มุ่งหาแนวทางการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของบุคลากรการศึกษา ซึ่งการพัฒนาทักษะดังกล่าวจะช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้นได้ โดยการเสริมสร้างความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครูจะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนและการเรียนการสอนในอนาคต การพัฒนาเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยจะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลายและสามารถเข้าถึงได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูสามารถใช้เทคโนโลยีในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การเรียนการสอนมีคุณภาพสูงและสามารถแข่งขันในระดับสากลได้ในอนาคต

สรุปได้ว่า การนำ ICT มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยพัฒนาการศึกษาไทยให้ทันสมัยและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล ทั้งในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพของครูผู้สอน การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าถึงเนื้อหาและสื่อที่หลากหลาย รวมทั้งการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและส่งเสริมการ

พัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 อย่างไรก็ตาม การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องยังคงเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้การใช้ ICT ในการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างและเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ รวมทั้งความสามารถของบุคลากรในระบบการศึกษา เพื่อให้สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมและเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยบุคลากรทางการศึกษาจะต้องมีทั้งความรู้ทางวิชาชีพ ทักษะการสอน และทักษะด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ซึ่งมีความท้าทายจากบริบทของโลกยุคดิจิทัลและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (พยอม วงศ์สารศรี, 2551)

การพัฒนาในระดับบุคคลจะเน้นการเสริมสร้างความรู้เชิงวิชาชีพและทักษะการใช้เทคโนโลยี เช่น การจัดอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการใช้สื่อดิจิทัล การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) รวมทั้งการพัฒนาด้านจิตวิทยา เช่น การสร้างความมั่นใจและแรงจูงใจในการทำงาน ขณะที่การพัฒนาในระดับองค์กรจะเกี่ยวข้องกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น ระบบการประเมินผลและการให้ข้อเสนอแนะที่มีประสิทธิภาพ การสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากร และการมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ การพัฒนาบุคลากรควรมีการประเมินและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมในปัจจุบันอย่างเหมาะสม

2. การพัฒนาทีมงานและพัฒนาองค์กร

การพัฒนาทีมงานและองค์กรทางการศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งสร้างความร่วมมือที่แข็งแกร่งระหว่างสมาชิกในทีม รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการและวัฒนธรรมองค์กรเพื่อเสริมประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกัน (สุวิทย์ ตันติสุข, 2562) การทำงานเป็นทีมในบริบททางการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะช่วยเพิ่มพูนความรู้และทักษะจากสมาชิกหลายฝ่าย ส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูลและความคิดสร้างสรรค์ การสร้างแรงจูงใจและความผูกพันต่อองค์กรจะช่วยส่งเสริมการทำงานที่มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ในส่วนของการพัฒนาองค์กร จะต้องเน้นการปรับปรุงกระบวนการทำงาน เช่น การวางแผนและบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างระบบการสื่อสารที่เปิดกว้าง การส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุนการเรียนรู้และนวัตกรรม รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการข้อมูลและสนับสนุนการตัดสินใจ

การพัฒนาทีมและองค์กรยังควรรวมถึงการสร้างผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และสามารถบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการประเมินผลและการปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้องค์กรมีความยืดหยุ่นและสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปในระบบการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

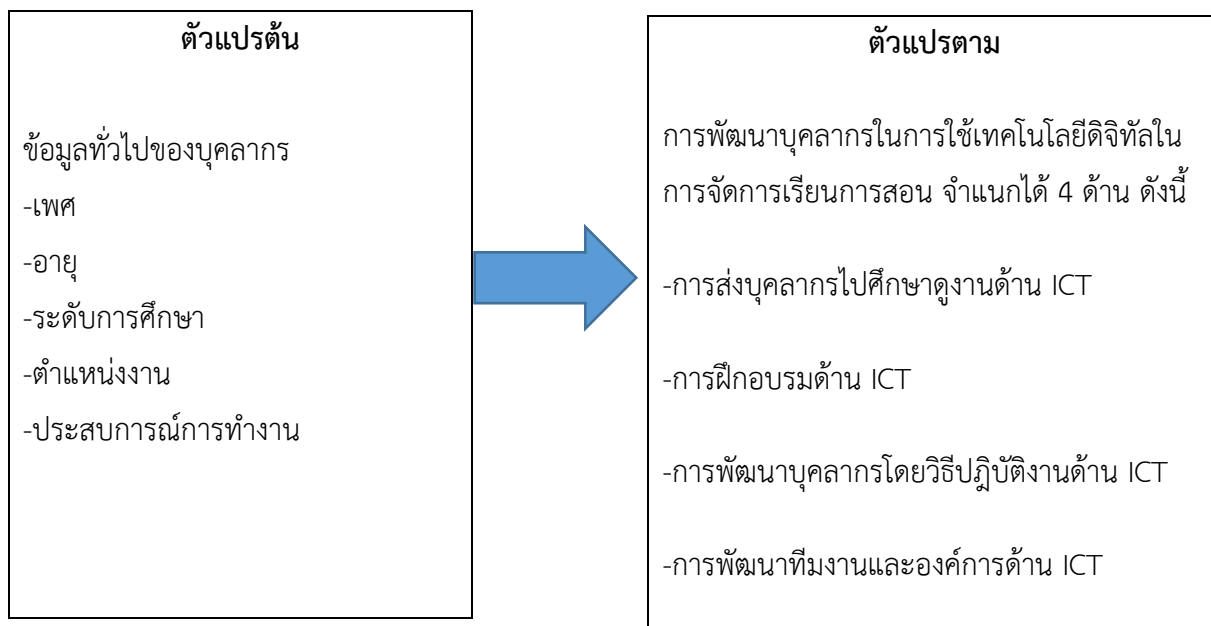
3. การจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

การจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นแนวทางที่ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลต่างๆ เข้ามาช่วยส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ให้มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล (ธวัชชัย บุญมาก, 2564) การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในห้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นสื่อออนไลน์ แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ แอปพลิเคชันการศึกษา หรือแม้แต่การใช้โซเชียลมีเดียในการเรียนการสอน ช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นและความสะดวกในการเข้าถึงเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา อีกทั้งยังสามารถปรับรูปแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสไตล์และจังหวะการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล (personalized learning) การใช้เทคโนโลยียังช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน การเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) รวมทั้งการใช้ข้อมูลจากระบบดิจิทัลในการติดตามและประเมินผลการเรียนรู้แบบเรียลไทม์ ทำให้ครูสามารถปรับกลยุทธ์การสอนได้อย่างเหมาะสมอย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ต้องคำนึงถึงความพร้อมทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน การฝึกอบรมบุคลากร และการสร้างความตระหนักรู้ในด้านความปลอดภัยและจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีด้วย เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิผลสูงสุดและไม่สร้างความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาทักษะดิจิทัลของนักเรียนในช่วงที่เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พระมหากวีพัฒน์ ฐิตโสภโณ และคณะ (2567) ระบุว่า ครูต้องส่งเสริมการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอน พร้อมสร้างโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนที่มีลักษณะโต้ตอบและร่วมมือ ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นในสังคมดิจิทัลจากการศึกษาของสิริทร คงคุณ และคณะ (2567) พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลในโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะในการพัฒนาบุคลากรและสร้างเครือข่ายดิจิทัล ซึ่งช่วยปรับปรุงคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิสัยทัศน์ผู้นำดิจิทัลช่วยให้โรงเรียนใช้เทคโนโลยีได้ตรงตามความต้องการและยุคสมัย ในด้านการพัฒนาสมรรถนะครูด้าน ICT เสาวลักษณ์ จีนเมือง และคณะ (2567) พบว่า สมรรถนะครูในปัจจุบันยังอยู่ในระดับปานกลาง แต่ต้องการการพัฒนาในด้านการประยุกต์ใช้ ICT ในการจัดการเรียนรู้ โดยการพัฒนาชุดความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ ความรู้พื้นฐาน ICT การรู้เท่าทัน ICT การประยุกต์ใช้ ICT ในการเรียนการสอน และคุณธรรมจรรยาบรรณในการใช้ ICT หลังการพัฒนา พบว่าครูมีสมรรถนะสูงขึ้นในการใช้ ICT ซึ่งทำให้การเรียนการสอนทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้นในยุคดิจิทัล

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

สมมติฐานการวิจัย

บุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกัน ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนในสังกัด สพป.พิษณุโลก เขต 3 จำนวนทั้งหมด 1,818 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้รวบรวมข้อมูล คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนในสังกัด สพป.พิษณุโลก เขต 3 คำนวณจากสูตรของทาโรยามาเน (Taro Yamane) ได้จำนวนทั้งหมด 487 คน ซึ่งเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ แบบสอบถามเพื่อศึกษาการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์การทำงาน

ส่วนที่ 2 การดำเนินงานพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน จำแนกได้ 4 ด้าน คือ ด้านการส่งบุคคลไปศึกษาดูงาน ด้านการฝึกอบรม ด้านการพัฒนาบุคคลโดยวิธีปฏิบัติงาน และด้านการพัฒนาทีมงานและองค์กร โดยมีตัวเลือกตอบ 5 ระดับ ดังนี้

5 คือ ดำเนินการมากที่สุด

4 คือ ดำเนินการมาก

3 คือ ดำเนินการปานกลาง

2 ดำเนินการน้อย

1 ดำเนินการน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. กำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อให้เครื่องมือที่พัฒนามีความเหมาะสมและสามารถตอบโจทย์การศึกษาที่ตั้งไว้
2. ศึกษาทบทวนทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลากร รวมถึงการศึกษาและงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน

3. กำหนดคำถามและองค์ประกอบเครื่องมือ โดยเลือกใช้คำถามประเภทเลือกตอบและLikert Scale เพื่อให้สามารถวัดระดับความคิดเห็นและประเมินการดำเนินงานได้อย่างละเอียด

4. ประเมินความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย IOC (Index of Item-Objective Congruence) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา จำนวน 3 คน ประเมิน และให้คะแนนแต่ละข้อคำถาม ซึ่งผลการประเมินพบว่า IOC ทุกข้อผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (> 0.6)

5. ตรวจสอบความตรงและความน่าเชื่อถือตรวจสอบ Content Validity โดยการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และทำการทดสอบ Reliability เช่น Cronbach's Alpha ในกลุ่มตัวอย่างทดลองจำนวน 30 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้ประกอบไปด้วยผู้บริหารและครูจากโรงเรียนวังพิรุณวิทยาศึกษา อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก โดยได้ค่าความเชื่อมั่นผ่านตามเกณฑ์เท่ากับ 0.782

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยนี้จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติต่าง ๆ เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน และเปรียบเทียบข้อมูลตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการดำเนินงานพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และมีเกณฑ์แปลผล ดังนี้

4.51 - 5.00 คือ ดำเนินการมากที่สุด

3.51 - 4.50 คือ ดำเนินการมาก

2.51 - 3.50 คือ ดำเนินการปานกลาง

1.51 - 2.50 คือ ดำเนินการน้อย

1.00 - 1.50 คือ ดำเนินการน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน คือ "บุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกัน จะได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลแตกต่างกัน" ใช้ การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) โดย t-test ใช้เมื่อเปรียบเทียบสองกลุ่ม คือ เพศชายและเพศหญิง และ ANOVA ใช้เมื่อมีการเปรียบเทียบมากกว่าสองกลุ่ม เช่น อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์การทำงาน

4. การวิเคราะห์เพื่อสรุปข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอน ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ในการตีความข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนจากความคิดเห็นที่ผู้ตอบให้ไว้

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาระดับการดำเนินงานเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนด้วย ICT

ด้าน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินการ	จัดอันดับ
1.การส่งบุคลากรไปศึกษาดูงานด้าน ICT	3.58	0.50	มาก	2
2.การฝึกอบรมด้าน ICT	3.65	0.48	มาก	1
3.การพัฒนาบุคคลโดยวิธีปฏิบัติงานด้าน ICT	3.54	0.53	มาก	3
4.การพัฒนาทีมงานและองค์กรด้าน ICT	3.48	0.55	มาก	4
เฉลี่ยรวม	3.56	0.52	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การพัฒนาบุคลากรทางการจัดการเรียนการสอนด้วย ICT ขององค์กร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.56, S.D.=0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.65, S.D.=0.48$) รองลงมาคือด้านการส่งบุคลากรไปศึกษาดูงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.58, S.D.=0.50$) ด้านการพัฒนาบุคคลโดยวิธีปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.54, S.D.=0.53$) และด้านการพัฒนาทีมงานและองค์กร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.48, S.D.=0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ด้านการฝึกอบรมด้าน ICT ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การประชุมปฏิบัติการจัดทำหลักสูตร ICT สำหรับสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.46) รองลงมาคือ การฝึกอบรมโดยวิธีการสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และค้นหาวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$, S.D. = 0.49) การประชุมปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการใช้ ICT ในการสอนแยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.51) และส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ ICT ปีละ 2 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.53)

ด้านการส่งบุคลากรไปศึกษาหรือดูงานด้าน ICT ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การส่งครูผู้สอนไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการใช้ ICT ในการจัดการเรียนการ

สอนจากโรงเรียนหรือองค์กรที่มีผลงานดีเด่นระดับอำเภอ จังหวัด และประเทศ อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ การศึกษาต่อภายในประเทศ ตามโครงการความร่วมมือของหน่วยงานกับสถาบันการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.51) การไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ ICT ณ สถาบันฝึกอบรมและหน่วยงานต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.52) และการไปศึกษาดูงานด้านเทคโนโลยี ICT ที่ทันสมัย เพื่อนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = 0.54)

ด้านการพัฒนาบุคคลโดยวิธีปฏิบัติงานด้าน ICT ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การมอบหมายงานที่ใช้ ICT ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ การแจ้งข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ ICT เพื่อพัฒนาวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$, S.D. = 0.49) การฝึกและทดลองใช้เทคโนโลยี ICT ในการสอนจากการปฏิบัติงานจริงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.50) และการจัดหาสื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยี ICT ใหม่ ๆ มาใช้ในหน่วยงานมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.52)

ด้านการพัฒนาทีมงานและพัฒนาองค์กรด้าน ICT ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของหน่วยงานด้าน ICT มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการวางแผนและการจัดทำแผนการใช้ ICT ในการพัฒนาการสอนของหน่วยงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$, S.D. = 0.49) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้ ICT ในการพัฒนาการสอนของหน่วยงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.51) และการให้รางวัลผลงานที่เกิดจากการทำงานเป็นทีมและการใช้ ICT ในการพัฒนาการสอนของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.53)

ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 สรุปได้ดังนี้

1. บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีผลการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในด้าน ICT ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ทั้งชายและหญิงได้รับการพัฒนาเท่าเทียมกันในด้านต่าง ๆ โดยระดับการพัฒนาอยู่ในระดับสูง เช่น การฝึกอบรม ICT การศึกษาดูงาน หรือการพัฒนาทักษะในเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนถึงความเท่าเทียมในโอกาสการพัฒนาในด้าน ICT

2. บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีผลการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยบุคลากรในกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป มีการพัฒนาด้าน ICT มากกว่ากลุ่มที่อายุน้อยกว่า ซึ่งสะท้อนถึงประสบการณ์และโอกาสในการพัฒนาที่มากขึ้นตามอายุ เช่น การได้รับการฝึกอบรม ICT ที่ทันสมัยมากขึ้น รวมถึงโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ ICT

3. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีผลการพัฒนาบุคลากรในด้าน ICT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยบุคลากรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า เช่น ปริญญาโท หรือปริญญาเอก ได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า เช่น การฝึกอบรม ICT ที่ทันสมัย การศึกษาดูงาน หรือการเข้าร่วมโครงการพัฒนาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งแสดงถึงโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้นในระดับการศึกษาที่สูงกว่า

4. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาตำแหน่งงานต่างกัน มีผลการพัฒนาบุคลากรในด้าน ICT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยผู้ที่ดำรงตำแหน่งสูงในองค์กร เช่น ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือหัวหน้าฝ่ายเทคโนโลยี มีโอกาสในการได้รับการพัฒนาในด้าน ICT มากกว่าครูผู้สอน ทั้งนี้การพัฒนาในระดับสูงอาจสะท้อนถึงบทบาทในการกำหนดทิศทางการพัฒนา ICT ของโรงเรียน รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับ ICT ได้มากขึ้น

5. บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีผลการพัฒนาบุคลากรในด้าน ICT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยที่ บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่าจะได้รับการพัฒนาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับที่สูงกว่า โดยเฉพาะในการฝึกอบรม ICT หรือการเข้าร่วมประชุม/ดูงานที่เกี่ยวข้องกับ ICT ทั้งนี้การมีประสบการณ์ทำงานช่วยให้บุคลากรมีโอกาสดำเนินการพัฒนาทักษะที่สูงขึ้นจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่สะสมมา

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลากรทางการจัดการเรียนการสอนด้วย ICT ขององค์กร สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์หลักของการวิจัยได้ 2 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การพัฒนาบุคลากรทางการจัดการเรียนการสอนด้วย ICT ในระดับองค์กร

ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมองค์กรมีการดำเนินการพัฒนาบุคลากรในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการฝึกอบรม และการส่งบุคลากรไปศึกษาดูงาน ซึ่งเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการยกระดับทักษะด้าน ICT เพื่อการจัดการเรียนการสอน โดยการศึกษาจากองค์กรต้นแบบที่มีผลงานดีเด่น มีส่วนช่วยในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชชฎาภัทร์ ช่างโชติ และคณะ (2567) ที่ชี้ให้เห็นว่า การเสริมสร้างทักษะเฉพาะทาง และการสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นกลยุทธ์สำคัญในการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ การพัฒนาผ่านการปฏิบัติงานจริง และการทำงานร่วมกันเป็นทีม ก็เป็นอีกแนวทางที่ได้รับการส่งเสริมในระดับที่ดี อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดบางประการ โดยเฉพาะในประเด็นการจัดให้มีระบบรางวัลที่ชัดเจนสำหรับผลงานที่เกิดจากการทำงานเป็นทีม ซึ่งพบว่ายังอยู่ในระดับต่ำในบางโรงเรียน เช่น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ทั้งนี้การส่งเสริมระบบการให้รางวัลอย่างเป็น

รูปธรรม เช่น รางวัลสำหรับโครงการการพัฒนาการเรียนการสอนที่ใช้ ICT อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน หรือการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน จะช่วยสร้างแรงจูงใจในการทำงานเป็นทีม และเพิ่มประสิทธิผลในการบูรณาการ ICT เข้ากับการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ Baker (2016) ได้เสนอว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการแบ่งปันความรู้และการทำงานร่วมกัน มีส่วนสำคัญในการกระตุ้นนวัตกรรมทางการศึกษา

2. ความเท่าเทียมในการเข้าถึงการพัฒนา ICT และแนวทางการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรกลุ่มต่าง ๆ

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทุกเพศมีโอกาสดำเนินการพัฒนาในด้าน ICT อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่มีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นธรรมในการจัดสรรโอกาสในการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน และการพัฒนาทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลในองค์กร อันเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมความเสมอภาคและสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดกว้างด้านการเรียนรู้ในขณะเดียวกัน ปัจจัยด้านอายุ ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานของบุคลากร เป็นประเด็นที่ควรให้ความสำคัญ โดยเฉพาะบุคลากรที่อยู่ในระดับบริหารหรือมีประสบการณ์การทำงานมาก ควรได้รับการพัฒนาให้สามารถตามทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และสามารถทำหน้าที่เป็นผู้นำทางวิชาการและเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในระยะแรกควรเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารก่อน เพื่อให้ผู้บริหารสามารถกำหนดนโยบาย สร้างแนวทาง และถ่ายทอดองค์ความรู้แก่บุคลากรระดับปฏิบัติได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของนุจรินทร์ สายพิณ และคณะ (2567) ที่ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

ทั้งนี้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ โดยเฉพาะในสถานศึกษาขนาดเล็กระดับท้องถิ่น การส่งเสริม “ผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี” ที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะด้าน ICT จะเป็นแนวทางที่ช่วยขยายผลการพัฒนาไปสู่ระดับบุคลากรอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สรุป

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 พบว่า องค์กรมีการดำเนินงานพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะในด้านการจัดอบรมและการส่งเสริมการศึกษาดูงาน ซึ่งสะท้อนถึงความตระหนักและความมุ่งมั่นของสถานศึกษาในการพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยีให้กับครูและผู้บริหาร ผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับการพัฒนาบุคลากรทางด้าน ICT ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์ในการทำงาน โดยกลุ่มที่มีอายุสูงกว่า ระดับการศึกษาสูงกว่า ตำแหน่งงานสูง และประสบการณ์มาก มีระดับการพัฒนาด้าน ICT สูงกว่ากลุ่มอื่น ขณะที่ปัจจัยด้านเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อการพัฒนา ICT

ผลการวิจัยนี้มีประโยชน์เชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติในการใช้เป็นแนวทางวางแผนและพัฒนาบุคลากรอย่างเหมาะสมตามบริบทของแต่ละกลุ่ม รวมถึงเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบายและจัดสรรทรัพยากรเพื่อการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ทั้งนี้ การส่งเสริมทักษะด้าน ICT ในทุกระดับของบุคลากรจะช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรทางการศึกษาโดยรวมในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรทางการจัดการเรียนการสอนด้วย ICT ขององค์กร พบว่าโดยรวมองค์กรมีการพัฒนาบุคลากรในด้าน ICT อย่างดี โดยเฉพาะการฝึกอบรมและการส่งบุคลากรไปศึกษาดูงาน ซึ่งมีผลดีในการเสริมสร้างทักษะการใช้ ICT สำหรับการสอน นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาบุคลากรผ่านการปฏิบัติงานและการพัฒนาทีมงาน การฝึกอบรมและการส่งบุคลากรไปศึกษาดูงานจากองค์กรที่มีผลงานดีเด่นช่วยเพิ่มประสบการณ์ในการนำ ICT มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาบุคลากรในด้าน ICT โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น ผู้บริหารโรงเรียน ครูในสาขาวิชาต่าง ๆ หรือบุคลากรในระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อสำรวจความต้องการและวิธีการพัฒนา ICT ที่เหมาะสมสำหรับแต่ละกลุ่ม

2. ควรศึกษาผลการพัฒนาระบบ ICT ในโรงเรียนที่มีขนาดและทรัพยากรที่แตกต่างกัน เช่น โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพและความท้าทายในการนำ ICT มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

3. ควรขยายการศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลในระดับผู้บริหารการศึกษาของสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแนวนโยบายการใช้ ICT ในการศึกษาของระดับต่าง ๆ เช่น การศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

ธวัชชัย บุญมาก. (2564). การจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารเทคโนโลยีทางการศึกษา, 19(2), 55–70.

- นุจรินทร์ สายพิน, และคณะ. (2567). การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่นำร่องของ จังหวัดระยอง. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ*, 15(1), 34–50.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2551). การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในยุคการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชฎาภรณ์ ช่างโชติ, และคณะ. (2567). กลยุทธ์การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรภาครัฐ. *วารสารวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา*, 20(2), 88–102.
- พระมหาวิวัฒน์ จิตโสภณ, และคณะ. (2567). สมรรถนะดิจิทัลของครูในยุคสมัยใหม่. *วารสารศึกษาศาสตร์ แห่งชาติ*, 30(1), 12–28.
- แสงสุรีย์ ทองขาว, และคณะ. (2566). การบริหารบุคลากรเพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียน การสอน. สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา.
- สิริพร คงคุณ, และคณะ. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลกับการพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ในโรงเรียน. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 33(2), 66–80.
- สุวิทย์ ตันติสุข. (2562). การพัฒนาองค์กรและทีมงานในบริบทการศึกษาไทย. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 17(1), 22–35.
- สุกิจ อัครมหาเสนาวงศ์, และคณะ. (2565). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครูใน โรงเรียนระดับประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- เสาวลักษณ์ จินเมือง, และคณะ. (2567). การพัฒนาสมรรถนะครูด้าน ICT สำหรับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล. *วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา*, 12(1), 45–60.
- Baker, T. (2016). *Technology and professional development: Enhancing teacher capacity in digital classrooms*. Educational Technology Press.